

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Ludmily Valentové a soudkyň JUDr. Miluše Doškové a JUDr. Lenky Matyášové v právní věci žalobce: **P., spol. s r. o.**, zastoupený JUDr. Monikou Bakešovou, advokátkou se sídlem v Roudnici nad Labem, Arnoštova 97, proti žalovanému **Celnímu ředitelství Praha**, se sídlem v Praze, Washingtonova 11, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 11. 5. 2005, č. j. 7 Ca 19/2004 – 44,

t a k t o :

Rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 11. 5. 2005, č. j. 7 Ca 19/2004 – 44 **se zrušuje** a věc **se vrací** tomuto soudu k dalšímu řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce (dále jen „stěžovatel“) včas podanou kasační stížností napadá shora označený rozsudek Městského soudu v Praze (dále jen „městský soud“), jímž byla zamítnuta žaloba stěžovatele proti rozhodnutí žalovaného ze dne 12. 11. 2003 č. j. 10928/03-21/PV28. Tímto rozhodnutím žalovaný zamítl odvolání stěžovatele proti platebnímu výměru č. 26/2003 vydaného Celním úřadem Mělník dne 27. 6. 2003. Předmětným platebním výměrem byl stěžovateli vyměřen celní dluh ve výši 271 557 Kč.

Stěžovatel se kasační stížností domáhá zrušení citovaného soudního rozhodnutí z důvodu nezákonnosti spočívající v nesprávném posouzení právní otázky soudem v předcházejícím řízení ve smyslu ustanovení § 103 odst. 1 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“).

Stěžovatel nesouhlasí se závěrem městského soudu, dle kterého rozhodnutí žalovaného bylo vydáno v souladu se zákonem, protože pro rozhodnutí o povinnosti stěžovatele zaplatit celní dluh je podstatné, že zboží propuštěné do režimu tranzitu nebylo stěžovatelem

jako hlavním povinným řádně dodáno celnímu úřadu určení a skutečnost, že zboží bylo dopravováno prostřednictvím třetí osoby, není pro odpovědnost za celní dluh významná. Stěžovatel k tomuto namítá, že předal zboží k dopravě do místa určení dopravci, se kterým do té doby nespolutracoval, nicméně stěžovateli předložil veškeré údaje a potřebné doklady, o jejichž pravdivosti nebyl důvod pochybovat. Po zjištění, že zboží nebylo dodáno do místa určení, učinil stěžovatel veškeré možné kroky k jeho nalezení. Ze strany stěžovatele v žádném případě nešlo o úmyslné jednání, nýbrž maximálně o nedbalost. Stěžovatel nesouhlasí se závěrem soudu, že o nedbalost jít nemohlo, když se jednalo o nedbalost vůči třetí osobě, nikoli vůči celnímu úřadu. Nedbalost je pak jednou ze situací, kdy s odkazem na § 241a celního zákona celní dluh dle ustanovení § 241 odst. 1 písm. a) celního zákona nevzniká.

Stěžovatel souhlasí s městským soudem, že odpovědnost za porušení povinností vyplývajících z režimu tranzitu je odpovědností objektivní, bez ohledu na zavinění. Ovšem toto platí pouze pro odpovědnost za spáchání celního deliktu. Z tohoto důvodu stěžovatel také odpovědnost za celní delikt uznal, uhradil pokutu stanovenou celním úřadem a proti jeho rozhodnutí o celním deliktu se nikterak nebránil. Ustanovení § 241a písm. b) celního zákona evidentně zákonodárce do zákona zařadil vědom si existujících, byť výjimečných situací, kdy hlavní povinný při vši opatrnosti a úsilí nemůže zabránit nemožnosti splnit stanovené povinnosti a přesto by mu právě takovým nesplněním povinnosti měla vzniknout povinnost uhradit celní dluh. Ovšem nemůže souhlasit, že jakékoli porušení povinností režimu tranzitu nám přináší vznik. Ze strany stěžovatele nejde o žádné zneužívání zákonů, pouze se domáhá řádné aplikace zákona.

Stěžovatel dále namítá nepřezkoumatelnost napadeného rozsudku ve smyslu ustanovení § 103 odst. 1 písm. d) s. ř. s. , když z označení věci vyplývá, že mělo být rozhodováno o jeho žalobě proti rozhodnutí žalovaného č. j. 10928/03-21/PV28 ze dne 12. 11. 2003, ovšem z odůvodnění rozsudku (viz. str. 1) se podává, že tímto rozhodnutím měl být potvrzen platební výměr vydaný Celním úřadem Mělník dne 27. 6. 2003 č. j. 26/2003, kterým byl stěžovateli vyměřen celní dluh ve výši 271 557 Kč z důvodu nesplnění povinností z režimu tranzit, do kterého bylo propuštěno zboží rozhodnutím ev. č. 31773562-00928-2. Následně na straně č. 2 je uvedeno jiné rozhodnutí ev. č. 31773562-00929-4 a soud hovoří o pohledávce celního dluhu ve výši 78 800 Kč. Na straně č. 4 je pak poprvé uvedeno číslo platebního výměru správně –tj. 28/2003, avšak tento je mylně označen, namísto zn. 4147/03-01 je uvedeno zn. 4145/03-01. Dle stěžovatele tak není možné najisto postavit, o kterém rozhodnutí v daném případě městský soud rozhodoval.

Ze všech shora uvedených důvodů stěžovatel navrhuje, aby Nejvyšší správní soud napadený rozsudek městského soudu zrušil a věc vrátil k dalšímu řízení.

Nejvyšší správní soud přezkoumal napadený rozsudek v rozsahu důvodů uplatněných kasační stížností, vyšel přitom z právního stavu platného v době vydání napadeného rozhodnutí (§ 75 odst. 1 ve spojení s § 120 s. ř. s.) a dospěl k závěru, že kasační stížnost je důvodná.

Předně je třeba posoudit námitku nepřezkoumatelnosti, neboť při její důvodnosti by bylo třeba napadený rozsudek zrušit, aniž by bylo možno zkoumat důvodnost námitek dalších. Stěžovatel existenci kasačního důvodu podle § 103 odst. 1 písm. d) s. ř. s. spatřuje v nepřezkoumatelnosti spočívající v nesrozumitelnosti rozhodnutí městského soudu, poukazujíc na rozpory v odůvodnění rozsudku.

Nejvyšší správní soud za nepřezkoumatelné pro nesrozumitelnost obecně považuje takové rozhodnutí soudu, z jehož výroku nelze zjistit, jak vlastně soud ve věci rozhodl, tj. zda žalobu zamítl, odmítl nebo jí vyhověl, případně jehož výrok je vnitřně rozporný. Pod tento pojem spadají i případy, kdy nelze rozeznat, co je výrok a co odůvodnění, kdo jsou účastníci řízení a kdo byl rozhodnutím zavázán (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 2 Ads 58/2003 - 75 ze dne 4. 12. 2003). Mezi další důvody nesrozumitelnosti rozhodnutí soudu patří i skutečnost, že rozhodnutí zkoumá správní úkon z jiných než žalobních důvodů (nejedná-li se o případ zákonem předpokládaného přezkumu mimo rámec žalobních námitek), že výrok je v rozporu s odůvodněním, že rozhodnutí neobsahuje vůbec právní závěry vyplývající z rozhodných skutkových okolností nebo že jeho důvody nejsou ve vztahu k výroku jednoznačné (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 2 Azs 47/2003 - 130 ze dne 4. 12. 2003).

Na základě předmětné kasační námítky Nejvyšší správní soud posuzoval uplatněný důvod kasační stížnosti a dochází k závěru, že napadený rozsudek tak, jak byl vyhotoven a doručen účastníkům řízení, nespĺňuje nároky, které jsou na něj zákonem kladeny, pokud jde o srozumitelnost takového rozhodnutí. Samotný rozsudek vskutku trpí nepřezkoumatelností spočívající v nesrozumitelnosti, neboť pro rozpory ve výroku a obsahu odůvodnění nelze seznat, které rozhodnutí žalovaného je předmětem soudního přezkumu.

Vytykané chyby v identifikaci rozhodnutí nelze v daném případě označit za pouhou písařskou chybu, když označení napadeného rozhodnutí ve výroku rozsudku nekoresponduje s jeho obsahem uvedeném v odůvodnění. Pokud jde o vymezení předmětu napadeného rozhodnutí celního ředitelství, v daném případě byl předmětem přezkumu žalovaného platební výměr celního úřadu, jenž byl rozhodnutím žalovaného potvrzen a odvolání stěžovatele proti němu zamítnuto, tento není v celém odůvodnění rozsudku vymezen jednoznačně.

Stěžovatel brojil žalobou proti rozhodnutí žalovaného ze dne 12. 11. 2003 č. j. 10928/03-21/PV28. Z výroku tohoto rozhodnutí vyplývá, že žalovaný rozhodoval o odvolání stěžovatele proti platebnímu výměru, jež vydal Celní úřad Mělník č. j. 28/2003, zn. 4147/03-01, a kterým byl stěžovateli na základě celního prohlášení ev. č. 31773562-00928-2 vyměřen celní dluh ve výši 78 800 Kč. Předmětné rozhodnutí je založeno ve správním spise.

V odůvodnění napadeného rozsudku je však platební výměr Celního úřadu Mělník označen číslem jednacím 26/2003 (namísto č. j. 28/2003) a zn. platebního výměru 4145/03-01 (namísto 4147/03-01), a taktéž nekoresponduje částka vyměřeného celního dluhu (namísto 78 800 Kč je uvedeno 271 557 Kč).

Na straně č. 2 rozsudku pak městský soud uvádí, „podle názoru žalovaného platební výměr č. 26/2003 ze dne 27. 6. 2003 má zákonem předepsané náležitosti a povinnost je uložena jasně a srozumitelně.“ I zde vznikají Nejvyššímu správnímu soudu pochybnosti o tom, jaké rozhodnutí žalovaného je předmětem soudního přezkumu, neboť v rozhodnutí žalovaného č. j. 10928/03-21/PV28 jsou tyto závěry vysloveny ve vztahu k platebnímu výměru č. 28/2003 zn. 4147/03-01 nikoli k soudem citovanému platebnímu výměru č. j. 26/2003.

Na téže straně napadeného rozsudku, kdy městský soud konstatoval obsah žaloby, je uvedeno, že Celní úřad Mělník přidělil celnímu prohlášení stěžovatele č. ev. 31773562-00929-4. Takto označené celní prohlášení neodpovídá obsahu žaloby.

Na straně č. 4 rozsudku v rozporu s předchozím odůvodněním městský soud při referování obsahu správního spisu, uvedl, že Celní úřad Mělník platebním výměrem č. 28/2003 a zn. 4145/03-01 vyměřil stěžovateli celní dluh ve výši 78 800 Kč. Ani na tomto místě odůvodnění rozsudku nelze jednoznačně určit předmět přezkumu soudu, když zn. 4145/03-01 ve spise založenému platebnímu výměru neodpovídá.

Nejvyšší správní soud tak dochází k závěru, že nesprávně výše uvedené identifikační znaky napadeného rozhodnutí vyvolávají nebezpečí záměny s jinými rozhodnutími, a to obzvláště za situace, kdy by stěžovatel brojil žalobami proti několika rozhodnutím žalovaného. Uvedená pochybení činí rozsudek městského soudu nepřezkoumatelným pro nesrozumitelnost.

Ze shora uvedených důvodů Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že kasační stížnosti je důvodná, a proto postupoval dle ust. § 110 odst. 2 s. ř. s. s tím, že v dalším řízení městský soud především řádně své rozhodnutí odůvodní.

O nákladech řízení kasační stížnosti pak rozhodne soud I. stupně podle ust. § 110 odst. 2 s. ř. s.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3, § 120 s. ř. s.).

V Brně dne 17. srpna 2007

JUDr. Ludmila Valentová
předsedkyně senátu